

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **A. M.**
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem,
sídlem Opletalova 1417/25, Praha,
proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. MV-128710-4/SO-2024 ze dne 16. 10. 2024,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.
- II. Žalobce je povinen do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 3539003024.

Odůvodnění:

1. Ministerstvo vnitra zamítlo žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky podle § 87e odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Dospělo k závěru, že žalobce není rodinným příslušníkem občana EU podle § 15a zákona o pobytu cizinců. Žalobci byla stanovena lhůta 35 dnů k vycestování z území ČR. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaná zamítla a rozhodnutí ministerstva potvrdila.
2. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojl žalobou, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě. Tomuto návrhu soud nevyhověl unesením č. j. 35 A 30/2024-52.
3. Následně žalobce opětovně navrhl přiznání odkladného účinku žalobě. Tentokrát kladl důraz na to, že na zastupitelském úřadu v Moskvě podal dne 25. 10. 2024 žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny (soužití s manželkou) podle § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Podle zákona o pobytu cizinců má nicméně správní orgán na vyřízení žádosti 270 dnů ode dne podání žádosti. Tato lhůta v jeho případě uplyne dne 22. 7. 2025, do té doby nemá žalobce žádnou možnost, jak by mohl svou rodinu (manželku, zletilou nezaopatřenou dceru – X. let a dva nezletilé syny – X. a X. let) v České republice navštívit. Žalobci v získání jakéhokoliv jiného pobytového oprávnění brání nařízení vlády č. 55/2024 Sb.

4. Dále pak žalobce rozvedl důvody rodinného a soukromého života, které tvrdil již v předchozím návrhu na přiznání odkladného účinku. Důsledkem napadeného rozhodnutí je nucen vycestovat z území ČR, kde žije téměř 20 let se svou rodinou. Dcera má české státní občanství a ostatní členové rodiny mají upravený pobyt na území ČR. Nenahraditelnou újmu žalobce spatřoval v zásahu do soukromého a rodinného života celé rodiny. Dcera žalobce, jež je občankou ČR, závisí na žalobci co do výživy i emocionálních potřeb. Vlivem otcova opuštění ČR by k témuž byla nepřímou nucena dcera s českým státním občanstvím. To by kolidovalo s čl. 14 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Zásah do práv by zaznamenaly také žalobcovy další dvě (tentokrát nezletilé) děti. S ohledem na jejich věk by žalobcovo vycestování pro ně znamenalo zásah v rozporu s čl. 3 Úmluvy o právech dítěte. Ten zakotvil ohledy na nejlepší zájem dítěte. Dítě přitom potřebuje kontakt s oběma rodiči, odloučením by došlo k ohrožení jejich řádného vývoje, výchovy a výživy. Přiznání odkladného účinku by pro žalobce znamenalo obnovení oprávnění pobývat na území ČR podle § 87y odst. 1 zákona o pobytu cizinců osvědčeného vízovým štítkem podle § 87y odst. 4 zákona o pobytu cizinců.
5. Žalovaná s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě nesouhlasila. Setrvala na svém vyjádření k původnímu návrhu, neboť návrhy se víceméně shodovaly. Oproti původnímu návrhu nyní žalobce tvrdí, že využil jediné zákonem dané možnosti, jak upravit svůj pobyt. Požádal o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podle § 42a odst. 1 zákona o pobytu cizinců. K tomu žalovaná uvedla, že o této žádosti nebylo zatím rozhodnuto. Pokud bude žádosti vyhověno, žalobce bude moci na území ČR pobývat. Momentálně ale žalobce nedisponuje žádným pobytovým oprávněním a ani nesplňuje podmínku pro vydání povolení k přechodnému pobytu.

Posouzení návrhu

6. Nad rámec původního návrhu žalobce nyní tvrdí újmu v podobě nemožnosti navštívit svou rodinu v ČR do té doby, než správní orgán rozhodne o jeho žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobce nemá žádnou jinou možnost, jak si svůj pobyt upravit jinak, a tudíž je nucen být odloučen od své rodiny nejméně do 22. 7. 2025, kdy správnímu orgánu uplyne lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti.
7. Soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) stanoví v § 73 odst. 2 dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; (2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
8. Je na žalobci, aby tvrdil a osvědčil naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Závisí na žalobci, zda specifikuje, v čem má újma spočívat, a aby takto tvrzené skutečnosti patřičně doložil. Rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, má tvrdit a osvědčovat žalovaná (srov. usnesení KS v Praze č. j. 45 A 4/2013-29 ze dne 6. 2. 2013, č. 2852/2013 Sb. NSS).
9. Žaloba zásadně nemá odkladný účinek, což platí i pro případy, kdy v řízení nemůže vzniknout újma jiným osobám (např. tam, kde žádné jiné osoby v řízení nevystupují). Hrozící újma proto nesmí být vzhledem k poměrům žalobce bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba

odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žalobci vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 Ads 99/2014-58 ze dne 1. 7. 2015, č. 3270/2015 Sb. NSS).

Vycestování jako následek napadeného rozhodnutí

10. V předchozím usnesení č. j. 35 A 30/2024-52 soud konstatoval, že žalobce (1) neosvědčil, že je napadeným rozhodnutím nucen k vycestování, a že (2) členům jeho rodiny bude způsobena nějaká (výjimečná) újma. Podrobně odůvodnil potřebu osvědčení příčinné souvislosti.
11. Oproti stavu, ze kterého soudu vycházel v usnesení č. j. 35 A 30/2024-52, žalobce nyní osvědčil, že z území ČR vycestoval a že návrat k rodině na území ČR je závislý na výsledku řízení o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny (soužití s manželkou) podle § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Existuje tedy příčinná souvislost mezi následky napadeného rozhodnutí.
12. Potud lze přijmout, že mu napadené rozhodnutí působí újmu na rodinném a soukromém životě. Žalobce však neosvědčil, že jde o újmu typově výjimečnou, pro kterou by výjimečně nemělo být uplatněn obecný režim, podle něhož žaloba odkladný účinek nemá.
13. Z dosavadní argumentace žalobce nevyplývá, že odloučení od rodiny mu působí nevratné následky, či následky, které by bylo možné hodnotit jako vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (srov. cit. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 Ads 99/2014-58).
14. Nedůvodná je většina argumentace žalobce odkazující se na potřebu soužití s dcerou, syny, manželkou, a související judikaturu k právům rodinných příslušníků občanů ČR a EU. K této argumentaci totiž žalobce neuplatnil žádná konkrétní tvrzení, ani nenabídl důkazy. Dosavadní argumentace zůstává obecného rázu, takže není jasné, jaké konkrétní obtíže či útrapy jsou žalobci či členům rodiny způsobeny jejich dočasným odloučením. Jakkoliv zdejší soud hodnotí vstřícně žádosti o odkladné účinky ve vztahu k předcházení rozdělení rodin s malými dětmi, situace žalobce je dosti jiná.
15. Ve vztahu k právům dcery žalobce podle čl. 14 odst. 4 Listiny základních práv a svobod zdejší soud odkazuje na kasačně závazný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Azs 12/2023-67 ze dne 8. 3. 2023, odst. 61. V něm Nejvyšší správní soud jasně konstatoval, že *v projednávané věci* nejsou práva žalobkyně jako občanky ČR dotčena. Zdejší soud je tímto posouzením vázán, a to bez ohledu na to, že Nejvyšší správní soud s dcerou žalobce nejednal.

Závěr

16. Žalobce neosvědčil, že jemu nebo členům jeho rodiny může vzniknout nebagatelní újma. Proto soud odkladný účinek žalobě nepřiznal.
17. Soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví činí 1 000 Kč (položka 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (srov. usnesení

rozšířeného senátu NSS č. j. 9 As 270/2023-21 ze dne 4. 6. 2024, č. 4616/2024 Sb. NSS, odst. 23).

18. Proto soud uložil žalobci povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. Podle § 4 odst. 1 písm. h) *per analogiam* zákona o soudních poplatcích je žalobce povinen zaplatit poplatek ve stanovené lhůtě na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 3539003024.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 2, 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 16. ledna 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce